

DODATEK NUTOWY

W *Dodatku nutowym* do bieżącego wydania „*Liturgia Sacra*” prezentujemy kolejne dzieła, będące świadectwem życia muzycznego w dawnej Polsce. Są to trzy anonimowe utwory, w obsadzie na zestaw głosów wysokich. Kompozycje te pochodzą ze zbiorów Biblioteki Diecezjalnej w Sandomierzu. Są to dwie antyfony (*Media vita*, *Salve Regina*) oraz pieśń do Matki Bożej (*Zginąć nie mogę*).

Niestety nie posiadamy żadnych informacji, pozwalających snuć przypuszczenia co do autorstwa prezentowanych utworów. Antyfona *Media vita* oraz pieśń *Zginąć nie mogę* zapisane zostały w rękopiśmiennym kancjonale sióstr benedyktynek (sygn. L 1642), sporządzonym ok. 1721 r. Rękopis pochodzi ze zbiorów benedyktynek sandomierskich; nie ma natomiast pewności, że został sporządzony w tym ośrodku. W Bibliotece Diecezjalnej w Sandomierzu przechowywane są też kancionały datowane na I poł. XVII w. (sygn. L 1643), które — zgodnie z ustaleniami dr Magdaleny Walter-Mazur — prawdopodobnie powstały w środowisku benedyktynek z Jarosławia¹. Ponieważ badania nad tym repertuarem ciągle trwają, nie sposób w chwili obecnej rozstrzygnąć tej interesującej kwestii. Antyfona *Salve Regina* pochodzi z innego źródła — jest nim powstały także w środowisku benedyktynek i przechowywany w sandomierskiej Bibliotece Diecezjalnej Mszał (sygn. L 1644), datowany na 1750 r., spisany w większej części przez s. Marianne Moszyńską. O dacie powstania rękopisu oraz jego skryptorce dowiadujemy się z dedykacji umieszczonej na wewnętrznej stronie okładki. Wpis ten z uwagi na potoczystość oraz piękno starej polszczyzny cytujemy w całości, z zachowaniem oryginalnej pisowni:*Te Xiąszki są napisane Roku 1750 od Maryanny Moszyńskiej Ktora za pozwoleniem Przełożonej, daie nawiązanie Sercem Kochaney Siestrze Swoiej Scholastyce Moszyńskiej Z.R.O.S.B. z Zyczeniem nigdy nieokryslonym wszelkich łask Błogosławienstw Boskich (nie tylko ile tu literer[sic!] noż & y winnych tegoż mizernego Pisania Xiąszka-chieyz danych) ale co tylko się znayduie wyrażonych we wszystkich Bibliotekach po Całym Świecie Xięgach.* Dodajmy, że fakt, iż s. Moszyńska podpisała się na rękopisie, nie stanowi żadnego argumentu na rzecz jej autorstwa dołączonej kompozycji. Sporządziła ona jedynie manuskrypt, który stanowi najprawdopodobniej zbiór popularnych i najczęściej w owych czasach wykonywanych przez siostry śpiewów. W XVIII stuleciu, zwłaszcza w środowiskach zakonnych, do kwestii autorstwa nie przywiązywano zbyt wielkiej wagi, stąd tak wielka ilość rękopisów anonimowych pochodzących z tego okresu.

¹ Zob. M. WALTER-MAZUR, *Utwory polichóralne na głosy żeńskie z pierwszej połowy XVII wieku ze zbiorów Biblioteki Diecezjalnej w Sandomierzu, „Muzyka”* (2011), nr 4.

Przyjrzyjmy się krótko samym kompozycjom, dołączonym do niniejszego numeru „*Liturgia Sacra*”. Ich wspólną, a jednocześnie najbardziej wyróżniającą cechą, jest nietypowa obsada. Wynika ona z faktu, że utwory pochodzą ze środowiska żeńskiego zakonu benedyktynek, zatem były wykonywane przez siostry. Głosy wyższe w rękopisach oznaczono konwencjonalną nazwą *Canto*, przy czym, z uwagi na tessiture, możemy uznać, że chodzi tu o obsadę: dwa soprany, alt i bas, oraz w antyfonie *Salve Regina* — odpowiednio jeden sopran, alt i bas. Oczywiście partie altu mogą wykonywać też głosy męskie, w efekcie czego uzyskamy standardową obsadę SSTB lub SATB. Wykonanie przez zestaw głosów żeńskich skutkuje jednak nie tylko specyficzny, interesującym brzmieniem, ale jest bliższe prawdopodobnej wersji brzmieniowej oryginału. Kwestią otwartą pozostaje problem akompaniamentu. Co prawda prezentowane utwory zostały zapisane *a cappella*, niemniej wzialszy pod uwagę praktykę wykonawczą w interesującym nas okresie, wykonanie z towarzyszeniem organów również można uznać za stylowe. W takim przypadku organista może traktować głos basowy jako podstawę do realizacji *basso continuo*.

Szczególnym pięknem wyróżnia się antyfona *Media vita*. Jest to opracowanie tekstu przypisywanemu Notkerowi Balbulusowi. Antyfona przeznaczona jest do wykonania na drugą i trzecią niedzielę Wielkiego Postu. Jednak z uwagi na uniwersalność tekstu oraz piękno opracowania muzycznego, można ją wykonywać także w pozostałych okresach roku liturgicznego, zwłaszcza podczas nabożeństw pokutnych, czy podczas pogrzebów. Szczególny walor utwór ten posiada dzięki zapisanemu pod oryginalnym łacińskim tekstem staropolskiemu tłumaczeniu.

Podobne — jak w przypadku *Media vita* — zastosowanie znajduje antyfona *Salve Regina*. Jest to niezwykle proste, a jednocześnie bardzo poruszające opracowanie, którego wykonanie nie nastręczy żadnych problemów nawet mniej zaawansowanym zespołem.

Nieco odmienny charakter posiada zapisana w całości z polskim tekstem pieśń *Zginąć nie mogę*. Jest to pieśń maryjna, którą można wykonywać podczas nabożeństw i uroczystości związanych z kultem Matki Bożej. W przypadku tego opracowania sugerujemy nieco żywtsze tempo wykonania, w przeciwieństwie do antyfon, które z uwagi na charakter należałyby wykonywać w tempach wolniejszych.

Mamy nadzieję, że proponowane utwory znajdą swoje trwałe miejsce w repertuarze zarówno amatorskich, jak i profesjonalnych zespołów. Ich wykonanie bez wątpienia nie tylko uświetni muzycznie liturgię, ale pozwoli zapoznać się szerszemu gronu wiernych z tymi pięknymi zabytkami staropolskiej kultury muzycznej.

Marcin Konik

Media vita

Anonim XVII wiek [?]

CANTO I

CANTO II

CANTO III

BASSO

11

C I

C II

C III

B

17

C I

ni - si te, Do - - - mi - ne, qui pro pec - ca - tis
tyl - ko Cie - bie Pa - nie, któ - ry za grze - chy

C II

ni - si te, Do - - - mi - ne, qui pro pec - ca - tis
tyl - ko Cie - bie Pa - nie, któ - ry za grze - chy

C III

ni - si te, Do - - - mi - ne, qui pro pec - ca - tis
tyl - ko Cie - bie Pa - nie, któ - ry za grze - chy

B

ni - si te, Do - - - mi - ne, qui pro pec - ca - tis
tyl - ko Cie - bie Pa - nie, któ - ry za grze - chy

25

C I

no - stris iu - ste i - ra - sce - ris?
na - sze slu - szmiesz roz - gnie - wa - ny.

C II

no - stris iu - ste i - ra - sce - ris?
na - sze slu - szmiesz roz - gnie - wa - ny.

C III

no - stris iu - ste i - ra - sce - ris?
na - sze slu - szmiesz roz - gnie - wa - ny.

B

no - stris iu - ste i - ra - sce - ris?
na - sze slu - szmiesz roz - gnie - wa - ny.

33 *

C I San - - cte De - - us, San - - cte for - - tis, San - - cte et
 Świę - - ty Bo - - źe, Świę - - ty mo - - cny, świę - - ty i

C II San - - cte De - - us, San - - cte for - - tis, San - - cte et
 Świę - - ty Bo - - źe, Świę - - ty mo - - cny, świę - - ty i

C III San - - cte De - - us, San - - cte for - - tis, San - - cte et
 Świę - - ty Bo - - źe, Świę - - ty mo - - cny, świę - - ty i

B San - - cte De - - us, San - - cte for - - tis, San - - cte et
 Świę - - ty Bo - - źe, Świę - - ty mo - - cny, świę - - ty i

42

C I im - mor - ta - - lis, mi - - se - - re - - re no - - bis.
 nie - śmier - tel - - ny, zmi - - tuj się nad na - - mi.

C II im - mor - ta - - lis, mi - - se - - re - - re no - - bis.
 nie - śmier - tel - - ny, zmi - - tuj się nad na - - mi.

C III im - mor - ta - - lis, mi - - se - - re - - re no - - bis.
 nie - śmier - tel - - ny, zmi - - tuj się nad na - - mi.

B im - mor - ta - - lis, mi - - se - - re - - re no - - bis.
 nie - śmier - tel - - ny, zmi - - tuj się nad na - - mi.

* Znak powtórki w rękopisie nie jest jednoznaczny. Sugerowane wykonanie jest następujące: po wykonaniu wersetu laicińskiego trzykrotnie wykonać *Sancte Deus*, następnie wykonać zwrotkę polską, po której trzykrotnie zaśpiewać *Święty Boże*.

Salve Regina

Anonim ok. 1750 [?]

CANTO I

CANTO II

BASSO

10

C I

C II

B

18

C I

C II

B

29

C I

Ad te suspi - ra - mus, ge - men - tes et flen - tes

C II

Ad te suspi - ra - mus, ge - men - tes et flen - tes

B

Ad te suspi - ra - mus, ge - men - tes et flen - tes

39

C I

in hac la - cri - ma - rum val - le. E - ia er - go,

C II

in hac la - cri - ma - rum val - le. E - ia er - go,

B

in hac la - cri - ma - rum val - le. E - ia er - go,

47

C I

Ad - vo - ca - ta no - stra, il - los tu - os

C II

Ad - vo - ca - ta no - stra, il - los tu - os

B

Ad - vo - ca - ta no - stra, il - los tu - os

54

C I

mi - se - ri - cor-des o - cu - los ad nos con - ver - te.

C II

mi - se - ri - cor-des o - cu - los ad nos con - ver - te.

B

mi - se - ri - cor-des o - cu - los ad nos con - ver - te.

63

C I

Et Je - sum, be - ne - di-ctum fructum ven-tris tu - i,

C II

Et Je - sum, be - ne - di-ctum fructum ven-tris tu - i,

B

Et Je - sum, be - ne - di-ctum fructum ven-tris tu - i,

72

C I

no - bis post hoc ex - si - li - um o - sten - de.

C II

no - bis post hoc ex - si - li - um o - sten - de.

B

no - bis post hoc ex - si - li - um o - sten - de.

80

C I O cle - mens: O pi - a: O dulcis Vir - go Ma - ri - a

C II O cle - mens: O pi - a: O dulcis Vir - go Ma - ri - a

B O cle - mens: O pi - a: O dulcis Vir - go Ma - ri - a

92

C I O cle - mens: O pi - a: O dulcis Vir - go Ma - ri - a.

C II O cle - mens: O pi - a: O dulcis Vir - go Ma - ri - a.

B O cle - mens: O pi - a: O dulcis Vir - go Ma - ri - a.

Zginać nie mogę

Anonim XVII/XVIII w. [?]

CANTO I

CANTO II

CANTO III

BASSO

δ

C I

C II

C III

B

11

C I

Bo Pan - no ni - gdy nie był za - wsty dzo - ny,
Na zgu - bę mo - ję lecz dar - mo za - wo - dzi,
Mi - fo - sier - dzie mnie do - tąd pia - sto - wa - ło,
Przy - wi - lej pew - ny do - nie - ba ka - zde - mu,
Prz - toż mie zgi - nę ktoi - rą mam za - dat - ki,
Gdyż w_twej mi - fo - sc̄i u - mie - rac ko - nie - cznie,

C II

Bo Pan - no ni - gdy nie był za - wsty dzo - ny,
Na zgu - bę mo - ję lecz dar - mo za - wo - dzi,
Mi - fo - sier - dzie mnie do - tąd pia - sto - wa - ło,
Przy - wi - lej pew - ny do - nie - ba ka - zde - mu,
Prz - toż mie zgi - nę ktoi - rą mam za - dat - ki,
Gdyż w_twej mi - fo - sc̄i u - mie - rac ko - nie - cznie,

C III

Bo Pan - no ni - gdy nie był za - wsty dzo - ny,
Na zgu - bę mo - ję lecz dar - mo za - wo - dzi,
Mi - fo - sier - dzie mnie do - tąd pia - sto - wa - ło,
Przy - wi - lej pew - ny do - nie - ba ka - zde - mu,
Prz - toż mie zgi - nę ktoi - rą mam za - dat - ki,
Gdyż w_twej mi - fo - sc̄i u - mie - rac ko - nie - cznie,

B

Bo Pan - no ni - gdy nie był za - wsty dzo - ny,
Na zgu - bę mo - ję lecz dar - mo za - wo - dzi,
Mi - fo - sier - dzie mnie do - tąd pia - sto - wa - ło,
Przy - wi - lej pew - ny do - nie - ba ka - zde - mu,
Prz - toż mie zgi - nę ktoi - rą mam za - dat - ki,
Gdyż w_twej mi - fo - sc̄i u - mie - rac ko - nie - cznie,

16

C I

kto - kol - wiek się miał do two - jej o - bro - ny.
gdyż ta fu - ry - ja nic mi nie za - szko - dzi.
two - je Ma - ry - ja za - wsze wspo - ma - ga - ło.
kto - się od - da - je i - mie - nio - wi - twe - mu.
do - bro - ci jaw - nej tak la - ska - wej Ma - tki.
ja - ko też i - żyć pra - gnę so - bię wie - cznie.

C II

kto - kol - wiek się miał do two - jej o - bro - ny.
gdyż ta fu - ry - ja nic mi nie za - szko - dzi.
two - je Ma - ry - ja za - wsze wspo - ma - ga - ło.
kto - się od - da - je i - mie - nio - wi - twe - mu.
do - bro - ci jaw - nej tak la - ska - wej Ma - tki.
ja - ko też i - żyć pra - gnę so - bię wie - cznie.

C III

kto - kol - wiek się miał do two - jej o - bro - ny.
gdyż ta fu - ry - ja nic mi nie za - szko - dzi.
two - je Ma - ry - ja za - wsze wspo - ma - ga - ło.
kto - się od - da - je i - mie - nio - wi - twe - mu.
do - bro - ci jaw - nej tak la - ska - wej Ma - tki.
ja - ko też i - żyć pra - gnę so - bię wie - cznie.

B

kto - kol - wiek się miał do two - jej o - bro - ny.
gdyż ta fu - ry - ja nic mi nie za - szko - dzi.
two - je Ma - ry - ja za - wsze wspo - ma - ga - ło.
kto - się od - da - je i - mie - nio - wi - twe - mu.
do - bro - ci jaw - nej tak la - ska - wej Ma - tki.
ja - ko też i - żyć pra - gnę so - bię wie - cznie.

